

Spørgsmaal om Forholdet mellem Staten og Folkekirken, men at søge at faa det grundigt overvejet i et saadant Udvalg, som her er foreslaaet.

Der er jo en betydelig Forskel mellem det konservative Folkepartis og Socialdemokraternes Opfattelse med Hensyn til Ordningen af de kirkelige Spørgsmaal, men vi har ogsaa tidligere, naar der har været stor Forskel mellem to eller flere Partier om et eller andet Spørgsmaal, og de fik Lejlighed til at drøfte det i et Udvalg, set, at det havde til Følge, at de kom hinanden nærmere og fandt noget bedre, noget, som betegnede et Fremskridt. Ingen af dem fik helt sin Villie, der maatte slaas af paa begge Sider, og der fandtes en Vej. Det er vel heller ikke umuligt, at der vilde kunne findes en Vej, som er bedre end den, vi for Øjeblikket er inde paa, med Hensyn til dette Spørgsmaal om Forholdet mellem Staten og Folkekirken. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at for ikke mange Aar siden havde man en udpræget Statskirke i Tyskland. Ved Forfatningsforandringen blev der indført en Adskillelse mellem Kirke og Stat, og man var fra kirkelig Side til at begynde med meget bange derfor. Nu har man netop i disse Dage her i København fra et fremragende Medlem indenfor den tyske Kirke hørt, at den Adskillelse, som har fundet Sted mellem Kirke og Stat, har været — jeg kan ikke huske det ordret — til Højnelse og Opvækkelse af det religiøse Liv. Det er muligt, at man ikke kan sammenligne de danske kirkelige Forhold, saaledes som de er nu, med de kirkelige Forhold i Tyskland før Verdenskrigen, og at det, som passer der, ikke just passer for os, men det er det, vi vil tale om, det er det, vi vil undersøge, det er det, vi vil drøfte. Jeg synes dog, det er et meget billigt Forlangende, og at det i hvert Fald viser en god Villie fra de to Partiers Side, at de siger: Lad os tales ved om dette Forhold. Jeg haaber ogsaa, naar nu Lovforslaget kommer i Udvalg, at Resultatet af Udvalgets Forhandling maa blive dette: Lad os tales ved i en snævrere Kreds og i en mere alsidig sammensat Kreds, end Rigsdagen kan være, om vi ikke kan naa til en bedre Ordning af disse Forhold.

Inger Gautier Schmit: Den højtærede Kirkeminister udtalte, at jeg havde faaet uddybet Kløften mellem det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet. Ministeren erkendte, at Kløften var der, men sagde, at jeg yderligere havde uddybet den. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at jeg ikke talte om, at de to Partier var saa langt fra hinanden som Øst fra Vest. Det stenografiske Referat vil sikkert bevise, at jeg sagde, at den ene talte i Øst og den anden i Vest. Da jeg slet ikke havde tænkt mig at tale i Dag, har jeg ikke nedskrevet, hvad jeg vilde sige, men jeg er temmelig overbevist om, at mine Ord faldt saaledes, og det gør en meget stor Forskel. Jeg synes netop, det er rigtigt, at den ene taler i Øst og den anden i Vest. Thi til Trods for al den Sagtmodighed, som den højtærede Kirkeminister lagde for Dagen i sin sidste Tale, og som jeg i og for sig i høj Grad paaskønner overfor dette for vor Kirke saare vigtige Spørgsmaal, kan det ikke bortforklares, at saavel Ministerens Tale som maaske endnu mere den socialdemokratiske Ordførers Tale understregede denne min Opfattelse, at Socialdemokratiets Program gaar i Retning af en Adskillelse, og man ved jo, at der indenfor dette Parti er stærke Tilhængere af, at det bliver snarest muligt — det behøver jeg ikke at repetere —, hvorimod man jo i Dag har faaet det stærkeste Udtryk for, at man fra konservativ Side netop ønsker Myndighed over Kirkens indre aandelige Spørgsmaal, samtidig med at Forbindelsen mellem Stat og Kirke bliver bevaret. Disse to Udtalelser gaar faktisk i Øst og Vest, det kan vist ikke modsiges.

Den ærede Forslagsstiller udtalte, at jeg jo ogsaa saa paa Adskillelsen som noget, der vilde komme. Ja, saa vidt jeg husker, udtalte jeg, at en Gang i Fremtiden vil den muligvis komme, men der er jo ingen af os, der kan optræde som Profet i denne Sag. Det, jeg frygter, er, at et Udvalg, der nedsættes paa den Maade, at man fra de to Partiers Side har Adskillelsen som Endemaal, vil fremskynde Opløsningen af vor Folkekirke, som jeg meget ønsker at bevare.

Den højtærede Minister udtalte sig